

repræsentant, vilde jeg ikke være Rigsdagsmand. Det er der saa mange, der ville og kunne, men jeg vil ikke. Jeg tjener Staten — anden Lidenskab har jeg ikke haft, og saaledes vil jeg vedblive at være. Den Interesse, jeg tror er Statens, er min, det kan det ærede Medlem se i alt, hvad jeg siger, og alt, hvad jeg gør.

Det kometagtige, som det ærede Medlem iagttaget, er vel dels begrundet i, at han ikke har lagt Mærke til den Bane, jeg følger, men maaske ogsaa i min Ytringsform. Jeg tilstaar, at jeg holder af den lidt paradoksale Taleform, fordi jeg gerne vil have, at Folk skulle høre, hvad jeg siger. Naar jeg holder en Tale, som maaske virker noget kedelig — som f. Eks. min 2 Timers Tale i Gaar —, holder jeg selvfølgelig ikke den Tale for at staa og høre mig selv snakke, men fordi jeg, da jeg som Enkeltmand ikke kan faa Indflydelse paa Lovgivningen — det kan jeg ikke, og det er jeg klar over, at jeg ikke kan —, taler for at agitere enten ud til Folket eller til de ærede Rigsdagsmænd. Jeg kan her maaske komme til at sige en eller anden Ting, som ad Aare vil komme igen i andre Menneskers Tanker, hos ærede Rigsdagsmænd og i deres Handlemaade. Med andre Ord, jeg agiterer for mine Ideer, for, hvad jeg tror er rigtigt. Og for at faa Dem til at høre paa mig udtrykker jeg mine Tanker i en lidt paradoksal Form. Det er kun Maaden, hvorpaa jeg siger disse Ting, som kan overraske. Hvis det ærede Medlem vil tænke efter og gøre — hvorfor ikke lige saa godt mig som andre — mig til Genstand for en af sine udmærkede Mandagsartikler, skal jeg læse den.

Jeg vender mig dernæst mod et Forhold, som har ærgret mig Gang paa Gang i den Tid, jeg har været her i Folketinget. Naar jeg har talt, er der som Regel en eller anden, som ikke har haft Tid eller Lejlighed til nogen Sinde at sætte sig ind i nogen som helst Art af Teori, der staar op og bræger efter mig: Teoretiker! Jeg erindrer, at da jeg i sin Tid havde et Sammenstød med Bankerne, erklærede en: Birk er meget fornuftig, men han er Teoretiker, det vil sige, han har ikke Begreb om Tingene. Det Ord faar jeg serveret af Arbejdsgiverne, af Arbejderne og af

Bankdirektørerne. Der er ikke een, uden at han vover at gøre det efter mig. Men jeg vil sige: Det er en ganske udmærket Ting at være Teoretiker. I det Øjeblik man slutter rigtigt, og de Oplysninger, man bygger paa, ere rigtige, er en Teori ufejlbarlig. Naar Teoretikere komme i Miscredit, er det, fordi de Oplysninger, de komme med, meget ofte ikke ere rigtige, og fordi de Folk, som skulle slutte, ikke kunne slutte rigtigt. Men navnlig lyder dette Ord fra de Herrer Socialdemokrater, hvis hele Livsanskuelse hviler paa en Teori, som ikke er rigtig, og som tilmed er bleven til et Dogme, og hvis store Mænd alle ere Teoretikere i Ordets allerværste Forstand. De sidde paa et Loftskammer og skrive tykke Bind, som ikke have Berøring med Livet. Tag f. Eks. de franske Forfattere: Fourier, Infantin og Louis Blanc, og de tyske: Lassalle og Karl Marx — ere de ikke Teoretikere, jeg havde nær sagt af den allerværste Art? Naar ærede Medlemmer sige Teoretiker efter mig efter de Foredrag, jeg har holdt, hvor de Oplysninger, jeg har fremsat, have været indhentede hos praktiske Mænd ved personlig Samtale med dem, hvad mener man saa om det Foredrag, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) har holdt? Det var dobbelt saa teoretisk. Jeg synes, De skulle lade være at sige Teoretikere. De Herrer Praktikere kan der ogsaa indvendes noget imod. De høre meget ofte til dem, som ikke kunne se Skoven for bare Træer. Forretningsmænd, Bankmænd o. s. v. staa foran hver sit lille Træ og hakke i det uden at kunne se Omridset af Skoven og uden at have noget Udblik. Jeg har meget ofte haft med Praktikere at gøre, og jeg har ogsaa undertiden selv sat mig praktisk ind i Tingene — det har jeg ikke været bange for —, men naar jeg har gjort det, har jeg undret mig over, hvilke Dumrianer de Herrer Praktikere meget ofte ere. Jeg har da sandet det gamle Ord: Min Søn, du aner ikke, med hvor lidt Forstand Verden regeres.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) er en meget stor Fjende af Teori og en Ven af Praksis, men maa jeg spørge det ærede Medlem — personlig Tiltale kræver personligt Svar